

Sygn. akt III CSK 208/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska

w sprawie z wniosku J. Ł.
przy uczestnictwie jego opiekuna prawnego J. S.
przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w [...].
o uchylenie ubezwłasnowolnienia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 czerwca 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. przyznaje adwokat A. T. i nakazuje wypłacić jej ze środków Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych powiększoną o należny podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu J. Ł. w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. Ł. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...), oddalającego jego apelację od postanowienia Sądu Okręgowego w K., którym oddalono wniosek skarżącego o uchylenie orzeczonego

wobec niego ubezwłasnowolnienia całkowitego, względnie o zmianę ubezwłasnowolnienia całkowitego na ubezwłasnowolnienie częściowe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna to nadzwyczajny środek zaskarżenia o celu przede wszystkim publicznoprawnym. Celem tym jest zapewnienie jednolitości orzecznictwa oraz spójności i prawidłowości wykładni prawa. Realizacji powyższej funkcji służy uregulowana w art. 398⁹ k.p.c. instytucja przysądu. Stosownie do tego unormowania Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podejmowanie odrębnej decyzji w przedmiocie przyjęcia sprawy do rozpoznania ma również na celu realizację zasady szybkości postępowania oraz pozwala zaakcentować wysoce sformalizowany charakter postępowania przed Sądem Najwyższym, o którym świadczą określone wymagania konstrukcyjne skargi kasacyjnej.

Jako przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał na jej oczywistą zasadność. Oparcie wniosku na tej przesłance wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej *prima facie* sprzeczności przyjętej przez Sąd II instancji wykładni lub zastosowania prawa z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji prawa. Wnoszący skargę powinien więc zawrzeć w uzasadnieniu wniosku wywód prawny wyjaśniający, w czym wyraża się "oczywista zasadność" skargi i przedstawić odpowiednie argumenty (post. Sądu Najwyższego z 5 września 2008 r., I CZ 64/08). Do przyjęcia skargi do rozpoznania na podstawie wskazanej przyczyny kasacyjnej nie jest przy tym wystarczające samo kwalifikowane naruszenie prawa przez Sąd II instancji. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. mowa jest bowiem o oczywistej zasadności skargi, a nie o trafności zarzutu. Przytoczone przez skarżącego okoliczności powinny zatem jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2019 r., I CSK 768/18).

Wywody prawne zawarte w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania niemal w całości zmierzają do podważenia dokonanej przez Sąd Apelacyjny oceny dowodów oraz opartych na tej ocenie ustaleń faktycznych Sądu Apelacyjnego, zarówno wprost, przez odwołanie się do zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., jak i pośrednio, przez zakwestionowanie prawidłowości zastosowania przepisów prawa materialnego i procesowego. Tymczasem należy przypomnieć, że zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Niedopuszczalność zarzutów w bezpośredni sposób przekłada się na niemożność uwzględnienia skargi, a tym samym wyklucza możliwość uznania ją za oczywiście uzasadnioną.

Ponadto należy zauważyć, że Sąd Apelacyjny obszernie i wyczerpująco przedstawił okoliczności przemawiające za bezpodstawnością wniosku skarżącego, także w zakresie żądania zmiany ubezwłasnowolnienia całkowitego na ubezwłasnowolnienie częściowe. Odnosił się przy tym szczegółowo do przesłanek ustanowienia ubezwłasnowolnienia, zarówno całkowitego jak i częściowego, oraz opinii biegłych powołanych do oceny stanu zdrowia wnioskodawcy J.Ł.. Niezależnie zatem od tego, że argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania abstrahuje od zakazu ustanowionego w art. 398³ § 3 k.p.c., również z podanych wyżej przyczyn nie można przyjąć, by skarga kasacyjna wnioskodawcy była oczywiście uzasadniona.

O występowaniu w sprawie przyczyny kasacyjnej wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie świadczą również wywody odnoszące się do naruszenia przez Sąd Apelacyjny art. 328 § 2 k.p.c. i rzekomej niemożności odtworzenia stanowiska oraz toku rozumowania tego Sądu. Zapatrywanie o wadliwości uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia nie zostało poparte przekonującymi argumentami, a skarżący, pod pozorem powołania się na naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. i 382 k.p.c., ponownie zakwestionował ocenę dowodów dokonaną przez Sąd II instancji.

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Najwyższy uznał, że z przedstawionej argumentacji nie wynika, by zachodziły przyczyny określone

w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Uzasadnione było zatem rozstrzygnięcie o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z § 14 ust. 1 pkt 27 w zw. z 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 18).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji postanowienia.